

Jelölés az élet

A valamilyen rendszerű vágások erdőkezelésnek megszokott vevjárója a fajjelölés. Mégpedig azoknak a fáknak az előzetes kijelölése, amelyeket ebben a rendszerben, más-más környezetben és helyzetben, általános és konkrét szakmai elvek szerint, kivágni ítélt az erdész. Az előzetes kijelölést is, mint minden mást, megelőzi azonban még valami, amit rendszerint az erdészlet adattárából a műszaki vezető dolga összeállítani. Ez nem más, mint az úgynevezett besorolás. Ami más, mint ez a besorolás, az nem feltétlenül sorolható be a műszaki vezető dolgai közé!

A műszaki vezető dolgai közé tartozó besorolás, majd pedig ennek a magasabb dologi szinten megfontolt jóváhagyása után következhet az erdészek jelölő munkája. Van, hogy közösen fognak neki egy erdészlet erdészei, mert kinek több jut ebből az áldásos feladatból, másiknak kevesebb, és ettől teljesen függetlenül, határidőt tűznek ki központilag, amit a műszaki vezetők kénytelenek betartatni. Akinek több jut ebből az áldásos munkából, és mégis egyedül lát neki, abból lesz a bűnbak, aki miatt nem készül el idejében a következő évi üzemi fakitermelési javaslat.

A jelöléshez az egymásnak segítő erdészek, de a magányosan jelölők is felkészülten fognak hozzá. A különféle erdőkre különféle szempontokat rögzítenek a fejükben, csak úgy, a kalap alatt, otthonról indulván. Az oldaltáskában vagy a zsebekben helyenként kacor szorul, régebben jelölő balta lengett a kézben, napjainkban különféle festékek, ecsetek, tubusos sprayk hordozzák magukban a jelölés lehetőségét.

A valamilyen jelölés lehetőségét, továbbá a jelöltséget, a jelöltség esélyét a jelölő erdészek mindegyike is letéteményesként éli meg. Korszakonként válnak jelölőből korszakos jelölővé.

A legelső korszak lelegején, még hozzá az első lépés előtt, jelöltté válik szinte minden erdész- és nem erdészjelölt. A jelölés eszköze ekkor se nem a kacor, se nem a jelölő balta és a festék-spray, hanem egészen hétköznapi dolog: kötöző géz, ragasztószalag, műanyag karkötő. Ez utóbbi meg is nevezi, hogy hol jelöli a delikvenst, naná, hogy a csuklóján, és oly módon, hogy más jelöltek valamivel ráírják az emberpalánta nevét. Az effajta jelölés közvetlen célja persze nem a kivágásra jelölés, bár távlatban az eredmény mégis az,

hanem a közvetlen cél az, nehogy másénak nézzék az egyformán tátogó, alvó, sivító, pólyába bújtatott jelölő-jelölteket, mint akié.

Alig egy töredék erdőfelújítási időszak múlva, a még fel nem talált örökmozgót átmenetileg helyettesítő csöppség, a számára kijelölt szűkebb helyek, bővebb és szűkebb ruhák megtalálása céljából, könnyen felismerhető jelet kap ezen helyekre, holmikra. Mondjuk, a potenciális erdészcsemete fenőfőja vagy toboz, esetleg falevel jellel büszkélkedhet, nívósabb nevelédekben talán még (szolgálati) autó, ház, út is jelezhet valakit.

A kép-jeles világból a képességet fejlesztő világba kerülve, már nemcsak nézni, de mondani és nevének nevezni is tudja magát és környezetét a kisöreg. Ő még nincs az erdőben. Ekkor a rá is vonatkozó, általánosító, a „ki kíváncsi rád?” felnőtt felsőbbrendűséget tükröző lekezelést, a „bűdös kölyök”-özést az ide passzoló (ami bűdös, az gyakorta ragad is) „ragadványnév” ellensúlyozza hosszú éveken át.

Öregebb erdészek többsége az iménti korszak után, a korábbi totyogós időszakokkal nagyjából azonos ideig, kétféle megkülönböztető jelnek tisztelegtetett: krumplivirágnak vagy semminek (utóbbinak nem kellett ám tisztelegni, csak neki kellett tisztelegnie!). Tiszta dedó!

Elérve a teljes életnagyságot, az elképzelt életcél felé vezető utat kezdve, sokáig nem is a saját, megkülönböztető név, hanem a közvetlen elődök neve különböztet meg számos ifjuncot. Majdan, erdei taposott ösvényeket járva, elkezdheti a fajjelölést fiatal kollégánk, múltunk örököse, jelenünk bírálója, a jövőnk reménysége. Menet közben azután, több általános jelölést is élvezhet, illetve elszenvedhet bárki, a gyűrűzéstől (jegy-, karikagyűrű) a gyűrődésig, a megtollasodástól a megkopasztásig (és általános jelzők ékelődhetnek a kollégai ragadványok helyére, mint fiacskám, kisapám, apuskám, hapsikám, f...kám, öregem, „gfej, vén f...”, stb.).

Nagyjából akkortájt, amikor már jelölőni se hívják a fiatalabb kollégák, rendszeren vagy engedménnyel kerül az azok táborába, akiknek a neve után és a legutóbbi szakmai rangja előtt „ny.” jel bővíti a sort. Azaz „nyögös”, „nyűgös” stb. Esetleg 13. havi! Az is csak két részletben, jellemző. Mint renitens erdész jelölése 7 előírt részletben.

Embere, erdésze válogatja, hogy a következő korszakban vágják-e a nevét kapásból, vagy a „...tudod, az a kis csámpás...; vagy: „az X elődje volt...; ...aki így eltrafálta a tölgyest...”, stb. citálják az alakját.

Végül: ahogyan jelölt karral – járni még nem tudván – érkezett a kortársak közé, a címkén a hivatalos nevével, úgy jelölt lábbal – fogni már nem tudván –, a címkén a hivatalos nevével távozik a kortársak közül.

Apatóczy István

Százmilliósz munkája az erdőben

A Mecseki Erdészeti Zrt. második alkalommal vesz részt erdőművelési közmunkapályázatban. Az áprilisban kezdődő program 120 főnek biztosít munkát, az összköltsége eléri a 93 millió forintot.

Immár második alkalommal kezd féléves közmunka-programba a Mecseki Erdészeti Zrt. 2007. április 1-jétől. A tavalyi első program 90 résztvevőjéhez képest a társaság idén már 120 munkavállaló számára biztosít munkát hat hónapon át, amellyel a régió foglalkoztatási helyzetén is javítanak. A jelentős munkaerő-bővülés az útkarbantartásnál, illegális személtalrakók felszámolásánál, a kirándulóhelyek rendbetételé-

nél, és főleg az erdőművelésnél lesz hasznos.

A programban résztvevőknek – akik ugyanazokat a juttatásokat kapják, mint a társaság állandó munkavállalói – a barcsi Drávavölgye középiskola szervezésében motorfűrész-kezelői tanfolyam elvégzésére is lesz lehetőségük.

A program megvalósulása a Foglalkoztatáspolitikai és Munkaügyi Minisztérium Közmunka Tanácsa, az Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Zrt., illetve a Mecseki Erdészeti Zrt. támogatásának köszönhető; az összes költség eléri a 93 millió forintot is.

Czére Zsóka
projektvezető